

Kerran sielun juuren, kaiken tarkoituksen
silmästä silmään mä näin
Aioin salaisuuden ääniin punoa
vain kätteni jälkiä jäi

Suljettuna lipas, suurin aarre
ettei ihminen tahria voi
Turhuudesta mielen hulluudesta moni kantele karrella soi

Pois äänet
Vain kuulla sen voit
kun kaiut on kantaneet pois

Tunnen kun ne katsovat
mun seinillä on silmiä miljoonia
Hukkaan menneet unelmat
ne koittavat mun käsiä liikutella
Kerron heidän tarinat
ja jonkun huomaan seinältäni kadonneen
Vaikka perään huudan, naurun kuulen vain
Ei paljasta minne menee

Pois äänet
Vain kuulla sen voit
kun kaiut on kantaneet pois

Jonkun seinällä on tyhjä paikka
jonne jälkeeni vaellan
Kuuntelethan mua, kuuntele, kun kerron kalleimman tarinan
Teethän kaiken, mitä itse uskaltanut en
Lupaam palkinnon saat
Silloin vasta ymmärrän
ja valmis olen jälkeni jättämään

Pois äänet
Vain kuulla sen voit
kun kaiut on kantaneet pois